

A kongresszusi verseny hírei

Az ígért kő kétszeresét addták a badacsonytomaji kőbányások

Építkezéseink, út- és vasútiépítésünk egyre nagyobb igényt támasztanak kőbányászaink elé. Olyannyira növekedtek az igények, hogy már év elején és a párt márciusi határozata is, az eredetileg tervezettnél jóval több zúzottkővet kért tőlük. A badacsonytomaji kőbányások akkor ígéretet tettek, hogy a pártkongresszus tiszteletére az 1959-es terükön felül negyvenhétezer tonna zúzottkővet adnak a népgazdaságnak.

Az év első három negyedében összesen 92 286 tonna kővet termeltek terven felül. Ebből legtöbbit, 43 143 tonnát, a harmadik negyedévben termelték ki.

Törleszt már a 9. számú Kőbánya Vállalat is

Lapunkban többször is foglalkoztunk a Tapolcai 9. sz. Kőbánya Vállalat elmaradásával. Ez a vállalat súlyos gondokkal, objektív akadályokkal küszködött hosszú

időn keresztül. A zalahalápi korszerűsítési munka nem haladt olyan ütemben és olyan sikerrel, ahogy azt eltervezték. Annál örvendetesebb most a kedvező hírekről számot adni.

A zalahalápi üzem XII. törőjéhez beépített adagoló kifogástalanul működik. Sikerült a sümegi üzem transzformátor cseréje, valamint a nagyknás robbantás, és jelentősen csökkenteni tudták az adósságot. Októberben 14 232 tonna zúzottkővel termeltek többet, mint amennyit tervük, és 6732 tonnával többet, mint amennyit a vállalatuk előírt.

Kevesebb anyagból többet termelnek az inotai kohászok

Az inotai alumíniumkohászok is becsülettel teljesítik kongresszusi felajánlásukat. Októberben 6,4 százalékkal teljesítették túl havi tervüket.

Az inotai kohászok versenyeredménye annál is inkább dicséretreméltóbb, mert úgy energiából, mint valamennyi egyéb anyagból csökkentették a fajlagos felhasználást.

Egy tonna alumínium előállításához váltóóránál 675 kilowatt-

órával, illetve egyenármból kevesebb 600 kilowattórával kevesebb villamosenergiát használtak fel, mint amennyit a tervük előírt. Timföldből 4,9 kriolítból 17, alumíniumfluoridból 9,7, anódmasszából 4 kilogramm a megtakarításuk tonnánként.

**Vállalás: 16 510 000 Ft
teljesítés: 18 136 000 Ft**

A Peremartoni Ipari Robbanóanyaggyár dolgozói pártunk márciusi határozatára, a kongresszus tiszteletére szinte valamennyi termékükben túlteljesítésre tettek ígéretet. Az egész évre szóló vállalat-összeírás tizenhat millió 510 ezer forint volt. Ezt november 1-ig nemcsak teljesítették, hanem jóval túl is szárnyalták. A túlteljesítés értéke 18 millió 136 ezer forint.

Szuperfoszfátból az egész évre terven felül ígért 14 ezer tonna helyett 10 hónap alatt 16 046 tonnát termeltek. Ez a mennyiség (holdanként 150 kilogramm műtrágyát számolva) 106 973 katasztrális hold föld műtrágyázására elegendő.

Hidroszulfidból is 132,2 százalékra teljesítették vállalatukat.

Kongresszusi hónap a rádiókávé-gyárban

Szó, ami szó, itt a volt Danúvia épületében, a Székesfehérvári Vadasztőlénygyárhoz tartozó veszprémi rádiókávé-gyárban — mind ez ideig nem valami élénkben folyt a kongresszusi munkaverseny. Amikor a párt márciusi határozata megjelent, itt még javában folyt az építkezés, az építők legfeljebb arra tettek felajánlásokat, hogy az egyes épületekzetet határidő előtt átadják rendeltetésüknek.

A termelésben csak akkor kezdtek el versenyezni a munkások — úgy augusztus táján — amikor megyénk üzemel már jelentős eredményeket is felmutattak.

Nem volt sikeres ez a kezdet: a rádiókávé-gyár még a terv teljesítésében is elmaradt. Nem mentésigéppen, de mindenesetre ad némi magyarázatot erre a lemaradásra, hogy a gyár — csecsemőkorát éli. A dolgozókat többségében a „falusi tartalékból” verbuválták, olyan emberekből, akiknek még a gyár — a gyári fegyverem — is új volt, nemhogy a munkaverseny.

A legutóbbi napokban azután — pontosabban szólva; november 1-e óta — valami egészen új dolog kezdődött az üzemben. A műhelyekben itt is, ott is összedugták a fejüket az emberek. A szakszervezeti bizottság kis vándorzászlót készített, a vörös selymen ilyen felírással: „A gazdaságos termelésben legjobb eredményt elért brigádnak.” A vállalat fehérvári központjából is érkeztek elvtársak, elhozták a fehérvári dolgozók üzenetét:

— Nálunk Székesfehérváron pontosan szervezett munkaverseny folyik — meséli Ferencz Mózes műszaki vezető. — Minden brigád minden tagja pontosan ismeri azokat a gazdasági tényezőket — anyagfelhasználás, rezsi, munkabér stb. — amelyek befolyásolják teljesítményét, s ezeknek a tényezőknek alakulását állandóan szemmel kísérik. Külön kartotéklapja van minden brigádnak... S mi azt szeretnénk, ha a veszprémiék is gyorsan felzárkóznának ebben a versenyben. Hiába készítünk mi el vállalatunkhoz híven több rádiót; káva, doboz nélkül nem lesz abból kész áru...

A veszprémi brigádok pedig ilyen előkészületek után november elsején kongresszusi hónapot kezdtek.

Céltűzésük: behozzák a lemaradást, 100 százalékgig teljesítik a tervet. Sorra hozták az szb.

irodára a szerződéseket, vállalatokat, amelyeket saját maguk készítettek el. És azóta? — Nos, igen azóta a gyár hangos bemozdója napról-napra közvetíti az eredményeket, s már alig várják, hogy az első dekaderedményt ki-függesszék a falijűságra.

Megpezdült az élet, s ebben a „forradalomban” a döntő szó a kommunistáké volt: Horváth Jánosné fizikai dolgozó a furnírlésozóktól, Czetzó László csoportvezető a 28-as gépházából, Légrádi Pál művezető a csiszoló- és tisztítóműhelyből, vagy akár Fenyvesi Józsefné betanított segédmunkásból lett csoportvezető, aki a petróleummosóknál dolgozik — sorra járták a dolgozókat, munkatársait.

Igy születtek meg a vállalatok, s így válik most napról-napra valóságá az ígért.

Zúgnak a fűrészek, a csiszológépek, kellemes lakk-illat terjed a levegőben; a műhelyekben mindenütt nagy a sürgés-forgás. Egyik helyen éppen az új infraszárítógépet szerelik, amely lehetővé teszi majd a dukkózott rádiókávék gyorsabb szárítását. Nehéz megtalálni Fenyvesinét, végül a művezetői irodában bukkanunk rá.

— A száz százalékos tervteljesítés mellett mi még azt is vállaltuk, hogy takarékoskodunk a dörzspapírral, s a különféle anyagokkal, meg, hogy rendet, tisztaságot tartunk a munkahelyünkön — meséli a kis vékony, örökké mosolygós asszony. — Látja, nálunk páros versenykihívás is történt Ember Mária és Ács Gizella között, erről egyébként még fenn az irodán sem tudnak. — (Csakugyan!)

Sóly községből jár ide dolgozni. Pár hónappal ezelőtt csak a konyha, a háztartás volt a munkahelye; most meg élni sem tudna a gyár nélkül, úgy belecseppent a munkáséletbe, a verseny-szervezésbe, a szakmai problémák rejtelmeibe, hogy csoportvezetővé nevezték ki. Azóta otthon a háztartást, a „második műszakot” négyen látják el: a férje, a gimnazista fia, meg a hetedikes általános iskolás kislánya. Még csak párttagjelölt, de már — kommunista.

— Ki ne felejtse, hogy a főnökeink nagyon aranyosak — fogja meg búcsúzóul a karomat — különösen a Misi bácsi, a művezető. Mindenben segítenek, nem is boldogulnánk különben.

De így: boldogulnak.

Igy lendületesen folyik a kongresszusi hónap versenye.

És ebben ez a nagyon fiatal, sok gondtal-bajjal küszködő gyár példát mutat: a párt kongresszusának hónapjában minden erőt latba vetve, minden igyekezetet, lelkesedést összpontosítva bizonyítják be az itt dolgozók hűségüket a párthoz. (Ki)

Tíz esztendő

NAGYVÁZSONYTÓL Tapolca irányában, a hegyesdi várhegy alatt elhúzódó völgy mélyén, Monostorapáti községben is nagy változást hozott a felszabadulás. Rozsant, dűldelező, zsúptetős viskók, bizonytalan kereset, adósságfizetés a boltosnál új évtől új évig, elcsüggedt asszonyok, örökké éhes, rongyos gyerekek jellemezték a régi életet. A földosztás a földnélküli családoknak néhány hold földet juttatott. Piacról távol, állatállomány nélkül azonban nem termelhetek az új gazdák a juttatott földön mást, mint kenyérgabonát, mert a kenyér hiányzott legfőképpen és igazán.

Idős Ondró Pál, volt 1919-es vöröskatonna, aki annak idején az üldözöttek elől menekült Monostorapátiába, így emlékszik vissza a múltra, és a tíz év előtti időkre. Csak azt tudja ismételni, nem volt mivel kezdeniük, nem volt elegendő földterület, nem voltak nagyobb épületek s mégis, ha ketten-hárman összetalálko-

Tanúinak az uzsai kőbányások

Az új pártoktatási év küszöbéhez érkezünk, megkezdődtek a propagandisták tanfolyamai, és néhány nap múlva a párttagság is hozzáfog a tanuláshoz. A pártszervezetek nagy többsége gondos munkával készítette elő a kommunisták eszméleti-politikai továbbképzését. Így van ez az uzsai kőbányai pártalapszervezetnél is. Többször tüzték napirendre a pártoktatás előkészítését, beszélgettek a tanfolyamok résztvevőivel. Erre azért is volt szükség, mert néhány elvtárs ki akarta magát vonni a tanulásból. Ezekkel a pártvezetőség és a kollektív beszélgetett, bírálta magatartásukat, s megértette velük: a párttagok kötelessége, hogy állandóan fejlesszék elméleti tudásukat.

A pártvezetőség példamutatása s a taggyűlés bírálata hasznos volt, mert négy elvtárral növekedett a résztvevők száma. Egy-két idős elvtárs kivételével az 57 tagú pártszervezet minden tagja tanul. Huszonegy résztvevővel második évfolyamon folyik tovább a marxizmus-leninizmus tanfolyama. Ezt Táborosi Elek elvtárs, az üzem igazgatója vezeti. Az idősebbi kérdések tanfolyamára 19 elvtársat — köztük néhány pártönkívült — vontak be. Gondoskodtak a kiszűrt továbbképzéséről. A pártszervezet propagandistái adott a fiatalok neveléséhez.

Hat elvtárs — főként műszakiak — a járási pártbizottságon rendezett politikai gazdaságtan tanfolyamon vesz részt. Több elvtárs egyetemen és gimnáziumban tanul. Őket a túlterheltség elkerülése végett nem vonták be a pártoktatásba.

A pártoktatás a múlt évben is eredményesnek bizonyult. Erezhető volt ez a termelőmunkában a munkaversenyben való részvételnél, s különösen a politikai munkában. Az uzsai elvtársak sok segítséget adtak a szervezeti mozgalomhoz. A tanulásban résztvevő agitátorokon látszott a vitakészség, a magabiztosság, a hozzáértés, amikor egy-egy bonyolultabb

kérdésről beszélgettek a dolgozó párttagokkal. Tehát az eszméleti-politikai képzés előrelendítője volt a gyakori pártmunkának.

Két uzsai propagandista — Gögös Imre és Horváth József elvtárs — részt vett a 10 napos továbbképző tanfolyamon. Megtartották az első propagandista foglalkozást is Tapolcán. Szabados Béla elvtárs, a pártszervezet titkára ellenőrizi felkészülésüket. Ugyanis a pártvezetőség ügyel arra, hogy a tanfolyamokat a lehető legmagasabb színvonalon vezessék. A propagandisták jó felkészültsége fontos előfeltétele a résztvevők továbbképzésének.

Az előfizetett tananyagok hiánya talán megérkeztek a pártszervezethez. November 12-én, az első foglalkozáson osztják ki a hallgatók között. Igyekeznek a lemorzsolódást megelőzni. Mint a múlt évben — úgy az idén is beszélgetnek a hiányzó elvtársakkal és felhívják figyelmüket kötelességeik teljesítésére. E módszer eredményesnek bizonyult, mert lemorzsolódás nélkül fejezték be a múlt oktatási évet.

Az üzemi pártvezetőség segítséget ad a szakszervezeti oktatáshoz is. Szeptember közepé óta 40–42 résztvevő hetenként egyszer előadást hallgat a szakszervezeti munkáról, a bérügyi és politikai kérdésekről. Erre a tanfolyamra a szakszervezeti bizalmiakat és a bányá legjobbjait vonták be. Részükre a párttitkár, az igazgató, a főkönyvelő és az üb. titkár elvtársak tartanak előadásokat. Ezt a tanfolyamot a múlt évben is megrendezték. A tavalyi résztvevők közül Süle István művezető és Tanner István kovács most kérték a pártha való felvételüket.

Tehát eredményesnek bizonyult a szervezeti dolgozók továbbképzése is, mert megismerkedtek a szakszervezeti munka gyakorlati kérdéseivel, és ez a tanfolyam jó előkészítője a leendő párttagok neveléséhez. Máthé László

nyomán a virágzó kis termelőszövetkezet állandóan ötven forint körül kialakuló munkaegységértékkel jutalmazta tagjainak felelősséget, szorgalmas munkáját. Már az első évben rátértek a magas értékű aprómagtermelésre. A pillangós virágú takarmánynövények termelése egyáltalán alapot nyújtott a jól jövedelmező állattenyésztés fejlesztéséhez.

Az 1956-os ellenforradalom Monostorapátiában nem döntött romba semmit. Ifjú Ondró Pál, Szörös József, Kovács István, a szövetkezet vezetősége a tagsággal együtt jól örökölt. A vihar elmúltával a termelőszövetkezet erősebb, nagyobb lett, mint volt. A kézzel fogható eredményeket nem tudta elhomályosítani semmiféle ellenagitáció. A munkaegység értéke 1956-ban hatvanöt forint volt, 1957-ben hetvennyolc forint, 1958-ban pedig ötvenkét forint, a kedvezőtlen idő ellenére.

MA MONOSTORAPÁTI termelőszövetkezeti község. A termelőszövetkezet, amely tíz évvel ezelőtt alakult, ma 1865 katasztrális hold területen gazdálkodik. A hajdan kicsiny termelőszövetkezet, amelynek alig néhány tagja küszködött tíz év előtt a mostoha sorssal, előrehaladt a szövetkezet, nagyüzemi gazdálkodás útján. Tehénészetiük hatvan juhászaluk 300 darabból áll. Pillangósvirágú takarmányos területük máris 110 katasztrális holdra terjed s évről-évre emelni akarják. Ezen ma is aprómagot termelnek a takarmánytermelés mellett. Építkezésre 1400 munkaegységet terveztek az idén, s mindent a maguk erejéből.

Monostorapátiában az Előre Termelőszövetkezet tagjai egyetértéssel dolgoznak és dolgozni akarnak. Nem lehet eldönteni náluk, hogy mi a több, mi a nagyobb: bizakodásuk a jövőben, vagy szorgalmuk, amit a munkákra száznak. De egy biztos Monostorapátián, éspedig az, hogy a jövő a termelőszövetkezeté s a termelőszövetkezeti tagoké, s ez a jövő mindnyájuk számára a szebb jövőt teremti meg.

Szépül a Veszprémi Vegyipari Egyetem környéke

